

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af MOF alm. del -
samrådsspørgsmål BG stillet den 4. maj 2016 af Pia Adelsteen (DF).

MOF alm. del - samrådsspørgsmål BG

”Kan ministeren oplyse hvilke statsligt finansierede forsøgsprojekter, der er gennemført eller har været planlagt gennemført med ”SIC drænrørssystem”?”

Svar

(Det talte ord gælder)

Indledning

Tak for det, og tak for indkaldelsen til samrådet og også dermed muligheden for at redegøre for, hvilke statsligt finansierede forsøgsprojekter, der er gennemført eller har været planlagt gennemført med ”SIC drænrørssystemet”.

Min fremlæggelse baserer sig på et notat som er oversendt til fru Pia Adelsteen den 27. april 2016, som spørgeren også refererede til, og som udvalget har modtaget 25. maj 2016 som MOF alm. del bilag 469.

1. Status for forsøgsprojekter med ”SIC drænrørssystemet”

Skagen Innovation Center (eller forkortet SIC) ved Poul Jakobsen markedsfører nedsætning af lodretstående perforerede plastrør som en kystbeskyttelsesmetode. Rørene skulle virke ved at udligne trykket i stranden, hvorved mængden af sand, som bølgerne tager med sig ud i havet, skulle blive reduceret.

Transportministeriet, hvorunder Kystdirektoratet på det pågældende tidspunkt sorterede, finansierede et videnskabeligt forsøg på den jyske vestkyst syd for Hvide Sande i årene 2005-2008. Forsøget kostede ca. 8 millioner kr.

Forsøget blev evalueret af to professorer fra hhv. Danmarks Tekniske Universitet og Aalborg Universitet. Den ene var udpeget af SIC og den anden af Transportministeriet.

De to professorer udsendte den 23. maj 2008 en fælles konkluderende erklæring om forsøgets resultater. Erklæringen afsluttes med følgende sammenfatning, og jeg citerer: "SIC-drænsystemet har efter eksperternes vurdering ikke en tilstrækkelig effekt til at være egnet som kystbeskyttelsesmetode." Citat slut.

Der var i 2010 drøftelser mellem den daværende transportminister Hans Christian Schmidt (V) og Dansk Folkeparti om et eventuelt nyt forsøg. Der var forskellige lokaliteter til drøftelse i Vestjylland, i Nordsjælland og på Nordfyn, men der blev ikke truffet en politisk beslutning om et nyt forsøg.

I Holland har den statslige myndighed Rijkswaterstaat ligeledes gennemført et forsøg med trykudligningsrør i perioden 2007-2010.

Konklusionen af det hollandske forsøg var, at effekten på forsøgsstrækningen svarer til den naturlige variation. Rørene erstatter således ikke sandfodring som kystbeskyttelsesmetode i Holland.

Når Kystdirektoratet giver tilladelse til etablering af kystbeskyttelse, ses der bl.a. på kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og miljømæssige kvalitet.

Det vil sige, at en kystbeskyttelsesforanstaltning skal være egnet til at varetage det ansøgte formål, altså at beskytte kysten mod erosion som følge af bølger og strøm.

På baggrund af det allerede gennemførte treårige danske forsøg – og det hollandske forsøg ligeledes i statsligt regi - foreligger der dokumentation for, at rørene ikke er egnede til kystbeskyttelse.

Og det betyder, at der ikke kan opnås tilladelse til etablering af rør som kystbeskyttelse efter kystbeskyttelsesloven.

2. Afslutning

På baggrund af de resultater, som de allerede udførte forsøg har tilvejebragt, har jeg ikke i sinde at indgå nye forsøg med trykudligningsrør. Jeg mener, at det vil være et spild af skatteydernes penge at finansiere et statsligt forsøg af et produkt, hvis effekt allerede er blevet påvist at være utilstrækkelig til at blive anvendt som kystbeskyttelsesmetode.

I tillæg mener jeg, at det må påhvile enhver privat virksomhed for egen regning at dokumentere effekten af det produkt, man ønsker at sælge. Det er ikke en opgave, som skal udføres for offentlige midler.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at understrege, at Kystdirektoratet løbende følger udviklingen på det kysttekniske område og indgår i samarbejder både nationalt og internationalt.

Og der eksisterer allerede anerkendte og veldokumenterede kystbeskyttelsesmetoder.

Således er sandfodring en af de anerkendte metoder, som Kystdirektoratet anvender på Vestkysten. Det er en metode, der beviseligt kan standse kysttilbagerykning, og metoden er desuden både omkostningseffektiv og skånsom.

Sandfodring er en internationalt anerkendt og veldokumenteret metode, som benyttes i mange lande bl.a. Brasilien, USA, Tyskland, Holland og Australien.

Strandene i Rio, Miami og på Sild kystbeskyttes f.eks. med sandfodring.

Udover beskyttelse bidrager sandfodring således også til at gøre strandene attraktive og er derved med til at styrke vores turismeerhverv.

Tak for ordet.